

ובאשר אותו האדם מספקן מן העולם הנה, נשפטו עליה ובוקעת את כל אוזם הרקעים ואין מותחה ביריה. והקדוש ברוך הוא קורא לה ואומר, (ישעה נ) יבוא שלום. והשכינה אומרת, ינוח על משכבותם וגוי. ויפתחו לה שלשה עשר נחרות אפרסמן טהור, ולא יהיה מי שימחה ביריה. ועל כך, אשורי מיששים לבו ורצונו לזה, ועל זה כתוב, כל נדריב לבו יביאה את תרומות ה' למפלח העליון, כמו שנתבאר. חרים ובי אבא את קולו ואמר, אווי, רבבי שמעון, אתה בחייב, ואני בוכה עלייך. לא עליך אני בוכה, אלא אני בוכה על החברים ובוכה על העולם. רבבי שמעון הוא כמו מנורה של גור שдолק למללה ודולק למתה, ובאור שدولק למטה מAIRים לכל העולם. (מair למעליה) אווי לעולם בשיטקל קאור שלמטה לאור שלמעלה, מי יאיר לנו את אור התורה לעולם? קם רבבי אבא ונשך את רבבי חייא. אמר לו, הרברים הללו היו מתה ירך, ועל כך קדוש ברוך הוא שלחני עד לךן להתחבר עמכם. אשורי חלקי.

רבבי יוסי פתח פסוק אחריו ואמר, וכל חכם לב בכם יבאו ויעשו וגוי. פסוק זה פרשוהו. אבל בא וראה, בשעה שאמר הקדוש ברוך הוא למשה, (דברים א) הבו לכם אנשים חכמים ונבונים, בתן את כל ישראל ולא מצא נבונים. זהו שפתותך ואמתך את ראיyi שבטיכם אנשים חכמים וידיעים, ואלו נבונים לא כתוב. ואם אמר שגבון היה דרכה יותר עליונה מהכם - מה זה ודאי!

מה בין זה לזה? קם, בר פרשוהו, שאפלו תלמיד המהכינים

ארים רבבי אבא קלייה, ואמר, ווי רבבי שמעון, אננת בחין, ואני בכינה עלה. לא עלה בכינה, אלא בכינה על חבריה, וככינה על עולם. רבבי שמעון כבכינה דשרגא, דאדליק לעילא ואדליק לתפה. ובנהורא דאדליק לתפה, נהירין כל בני עולם, (נ"א נהיר לעילא) ווי לעולם, פד יסתלק נהורא דلتפה בנהורא דלעילא. מאן ינחר נהורא דאוריתא לעולם. קם רבבי אבא ונשיך לרבי חייא. אמר לייה מלין אלין הוותות ידה, ועל דא קדשא בריך הוא שדרני עד הכא, לאתחברא עמכו זבחה חולקי.

רבבי יוסי פתח קרא אברתיה ואמר, (שמות לה) וכל חכם לב בכם יבאו ויעשו וגוי, hei ai קרא אוקמו. אבל פא חייז, בשעתא דאמר קדשא בריך הוא למשה, (דברים א) הבו לכם אנשים חכמים ונבונים, אשכח בכל ישראל, ולא אשכח נבונים, הדא הוא דכתיב, ואכח את ראיyi שבטיכם אנשים חכמים וידיעים, ואלו נבונים לא כתיב. וαι תימא דנבון איהו דרגא עלאה מכם, כי איהו ודאי.

מה בין hei ai להאי. חכם, hei ai אוקמו,